

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 grudnia 2020 r.

DIH-2.709.73.2020.PS

DECYZJA DIH-2 NR 182/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 28 października 2020 r., złożonego przez Pana Józefa Zubowicza prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą S.C. Józef Zubowicz Anna Zubowicz oraz Panią Annę Zubowicz prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Anna Zubowicz Lekarz Dentysta wspólników spółki cywilnej Anna Zubowicz, Józef Zubowicz, od decyzji nr NP.29.2020 z 13 października 2020 r. wydanej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygn.NP.8361.17.2020.AF) wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, działając na podstawie upoważnienia nr NP.8361.17.2020 z 17 sierpnia 2020 r. przeprowadzili kontrolę działalności Pana (...) oraz Pani (...), wspólników spółki cywilnej (...) (zwany dalej: Przedsiębiorca lub Strona), w składzie opału (...). Zakres przedmiotowy

kontroli dotyczył sprawdzenia jakości paliw stałych oraz przestrzegania przez Stronę obowiązków określonych w art. 6b, 6c, 6d oraz art. 7 ust. 7a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, ze zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” polegających na wystawianiu świadectwa jakości paliwa stałego i przekazywaniu go każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo.

W toku kontroli przeprowadzonej 17 sierpnia 2020 r. ustalono, że Strona prowadziła sprzedaż węgla kamiennego ekogroszek w workach i węgla kamiennego kostka luz. Do badań laboratoryjnych z partii 19 ton pobrano próbkę węgla kamiennego ekogroszek nr 0343/20/2937 i próbkę kontrolną nr 3528/20/2937, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 49/F000647/20 wystawionego 29 lipca 2020 r. przez Stronę. Ww. próbki zbadano na zgodność z parametrami wymienionymi w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. 2018 r., poz. 1890) oraz w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę.

Badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/332/11/2020 z 21 sierpnia 2020 r., wykazało, że oferowany w dniu kontroli, tj. 17 sierpnia 2020 r. węgiel kamienny ekogroszek nr próbki 0343/20/2937 nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości nr 49/F000647/20 2020 r. z 29 lipca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) - (zwanego dalej „rozporządzeniem Ministra Energii w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”), z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 15,4% przy wymaganiach jakościowych 8,0-12,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0343/20/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3528/20/2937, przeprowadzono z urzędu. Badanie próbki kontrolnej paliwa stałego wykonane przez Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, sprawozdaniem z badań nr FM/332/11A/2020 z 26 sierpnia 2020 r. potwierdziło fakt, że nie spełnia ona wymagań jakościowych zawartych w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę przy uwzględnieniu § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik wyniósł 14,4% przy wymaganiach jakościowych 8,0-12,0%. W związku

z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość wilgoci całkowitej badanego paliwa stałego jest niezgodny z parametrem wskazanym w świadectwie jakości nr 49/F000647/20 2020 r. z 29 lipca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Pismem z 1 września 2020 r., Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazał egzemplarze sprawozdań z badań laboratoryjnych tj. sprawozdanie z badań nr FM/332/11/2020 z 21 sierpnia 2020 r. oraz sprawozdanie z badań nr FM/332/11A/2020 z 26 sierpnia 2020 r.

W związku z ustaleniami kontroli, Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z 14 września 2020 r., (sygnatura NR.8361.17.2020.JK) zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b w związku z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym oraz pouczył o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy. Ponadto w ww. piśmie zwrócono się do Strony o dostarczenie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej za rok poprzedzający rok przeprowadzenia kontroli. W odpowiedzi z 22 września 2020 r. Strona przesłała informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2019 r.

Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 13 października 2020 r. wydał decyzję nr NP.29.2020, (sygnatura NR.8361.17.2020.AF) nakładającą na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z 28 października 2020 r. nadanym w placówce Poczty Polskiej 29 października 2020 r. Strona zaskarżyła decyzję w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji zarzuciła:

- 1) naruszenie prawa materialnego
 - a) art. 35a pkt 9 lit. b) w zw. z art. 35 c ust. 5 pkt 1) i art. 35d ust. 1 pkt 1) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 104 §1 Kpa poprzez ich błędne zastosowanie i wymierzenie odwołującym kary pieniężnej w

wysokości 10.000,00 zł poprzez błędne uznanie, że odwołujący nie dopełnili obowiązku wynikającego z art. 35 a pkt 9 lit b) ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na wystawianiu świadectw jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego powinny być zgodne ze stanem faktycznym;

- b) art. 189f §1 pkt 1) Kpa poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie kary pieniężnej w przypadku, gdy zachodzą przesłanki z powodu przepisu przemawiające za odstąpieniem od wymierzenia kary;
- 2) błędną ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i w ślad za tym błędne uznanie, że zachodzą podstawy do wymierzenia odwołującym kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł.

W złożonym odwołaniu Strona wskazała, że spełniła nałożony na nią obowiązek wynikający z ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. wystawiała świadectwa jakości paliw stałych. Odnosząc się do parametru wilgotności Strona wskazuje, że brak jest zasad prawnych i organizacyjnych jakie kroki i czynności badawcze przedsiębiorca ma podejmować, by parametry paliwa stałego mógł weryfikować. Parametr wilgoci całkowitej jest parametrem zmiennym zależnym od warunków atmosferycznych na które przedsiębiorca nie ma wpływu przez co nie jest w stanie zagwarantować, że w krótkim okresie czasu nie ulegnie on zmianie. Strona na poparcie swojej tezy powołała się na wynik zawartości wilgoci z badania laboratoryjnego próbki kontrolnej, w którym wartość zawartości wilgoci jest spadkowa w stosunku do wyniku z badania próbki przeprowadzonych dzień wcześniej. Ponadto Strona nie zgodziła się ze stwierdzeniem organu I instancji, iż „...będąc świadomą, że nie zostaną utrzymane parametry zawartości wilgoci całkowitej powinna odstąpić od wprowadzania paliwa do obrotu”. Strona wskazuje, że nie miała takiej świadomości jednak w dniu poboru próbek było wilgotno na zewnątrz i mogło mieć to wpływ na zawilgocenie próbek. Paliwo, które jest sprzedawane, jest zabezpieczone w folię zaś otwarcie paczki powoduje dostanie się wilgoci do materiału pobranego do badań. Ponadto Strona podaje w wątpliwość warunki w jakich przetrzymywany był materiał pobrany do badań laboratoryjnych. Wskazała również, że nie został uwzględniony jej wniosek o przeprowadzenie dowodu w postaci opinii biegłego, a WIIH wprost przyznał, że dowód taki potwierdziłby istnienie związku opadów deszczu z podniesieniem stopnia zawilgocenia węgla. Strona podkreśliła, że sprzedaż paliwa, co do którego wystawione zostało świadectwo jakości miało miejsce 29 lipca 2020 r., a kontrola i pobranie próbek do badań laboratoryjnych odbyło się później tj. 17 sierpnia 2020 r., wobec czego zdaniem Strony badania wykonane

przez kontrolujących i wnioski wyciągnięte w niniejszej sprawie nie są miarodajne w najmniejszym stopniu, gdyż wskaźnik wilgotności jest daną bardzo zmienną. Ponadto odwołujący się wskazali, że dostosowali się do rekomendacji organu I instancji z zaleceń pokontrolnych i poprawili świadectwa jakości paliw stałych, a więc zaprzestali naruszenia prawa, co wypełnia przesłankę zawartą w art. 189f 1 pkt 1. Ponadto odwołujący zarzucają organowi I instancji, iż nie zbadał jakie świadectwo otrzymał klient zaznaczając, że ta okoliczność ma istotne znaczenie dla niniejszej sprawy. Dlatego też Strona do odwołania załączyła świadectwo jakości paliwa stałego jakie otrzymał klient podczas zakupu paliwa stałego dnia 29 lipca 2020 r. Strona wskazała, że świadectwo jakości paliwa stałego, „...które zostało zbadane w sprawie niniejszej zostało wypełnione – co nie jest czynione na co dzień nigdy-pismem ręcznym...”- a co mogło wynikać z powodów organizacyjnych. „Odwołujący, chcąc wyjaśnić sprawę niniejszą ustalili, że klient świadectwo jakości otrzymał wypełnione prawidłowo.”

Przy piśmie z 9 listopada 2020 r. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr NR.8361.17.2020.PK.

Pismem z 17 listopada 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie Strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz

zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”.

Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego ma obowiązek wskazania w świadectwie jakości paliwa stałego wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Protokół kontroli nr NP.8361.17.2020 z 17 sierpnia 2020 r. został podpisany przez Stronę i stanowi dowód w prowadzonym postępowaniu administracyjnym. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu. Protokół został podpisany bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0343/20/2937 o masie 113,55 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 3528/20/2937 o masie 112,35 kg, pobrano ze składu opału Strony, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 000028 z 17 sierpnia 2020 r.

Niewątpliwym jest fakt, iż badanie przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, udokumentowane sprawozdaniem z badań nr FM/332/11/2020 z 21 sierpnia 2020 r., po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyłeń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 17 sierpnia 2020 r. węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek, nr próbki paliwa stałego 0343/20/2937 nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych (nr 49/F000647/20 2020 r. z 29 lipca 2020 r.) wystawionym przez Stronę, z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 15,4% przy wymaganiach jakościowych 8,0-12,0%.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego nr 0343/20/2937 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego nr 3528/20/2937, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przeprowadzono z urzędu. Sprawozdanie z badań dotyczące próbki kontrolnej paliwa stałego nr FM/332/11A/2020 z 26 sierpnia 2020 r. sporządzone przez Polcargo International Sp. z o. o. w Szczecinie potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego nr 49/F000647/20 z 29 lipca 2020 r. z uwagi na parametr zawartość wilgoci całkowitej którego wynik wyniósł 14,4% przy wymaganiach jakościowych 8,0-12,0%.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ I instancji, że badane paliwo stałe jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 49/F000647/20 z 29 lipca 2020 r. Tym samym wydane przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem, bowiem ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, niewątpliwie wynika, że Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł,
- 2) od 25.001,00 zł do 100.000,00 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000,00 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględniła dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego pobranego do badań oraz wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w dolnej granicy przedziału wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W odwołaniu Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że argumenty zawarte w odwołaniu Strony nie zasługują na uwzględnienie. Odnosząc się do okoliczności niekorzystnych warunków atmosferycznych mogących skutkować wzrostem poziomu wilgoci całkowitej w badanym paliwie stałym należy zauważyć, że wskazywana w piśmie okoliczność opadów deszczu przed przeprowadzoną kontrolą i z podwyższoną wilgotnością w czasie pobrania próbek paliwa stałego do badań nie jest istotna w sprawie. Z materiału dowodowego sprawy nie wynika, żeby Przedsiębiorca wyłączył ze swojej oferty pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekogroszek. Natomiast z akt sprawy wynika, że organ pobrał i zbadał paliwo stałe w stanie takim jak było ono oferowane i sprzedawane przez Stronę i które powinno spełniać deklarowane parametry jakościowe wskazane w świadectwie jakości wystawionym

przez Stronę.. Przedsiębiorca nie wyłączając z oferty paliwa stałego w dniu z niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi powinien wskazać w świadectwie jakości właściwe wymagania jakościowe dla parametru zawartości wilgoci. Niezależnie od tego, czy występowały niekorzystne warunki atmosferyczne, to Strona wystawiła świadectwo jakości, w którym oświadczyła jako wprowadzający paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe, dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach. Należy wskazać, że to Strona deklaruje jakie parametry ma paliwo stałe i to ona jest za nie odpowiedzialna. Dlatego też organ I instancji, jak to wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji, nie uwzględnił wniosku Strony dotyczącego powołania biegłego w celu uzyskania opinii potwierdzającej wpływ warunków atmosferycznych na stopień zawilgocenia węgla, gdyż nie ma on znaczenia w sprawie. Strona w odwołaniu sama wskazuje, że wartość parametru wilgoci całkowitej jest wielkością zmienną zależną od warunków atmosferycznych w związku z czym miała świadomość jego zmienności. Dlatego też powinna zdawać sobie sprawę, że po opadach deszczu przy podwyższonej wilgotności paliwo stałe może mieć inną wilgotność, a tym samym, że może nie spełniać parametrów wskazanych w świadectwie jakości. Co do weryfikacji zawartości wilgoci w paliwie stałym należy wskazać, że przedsiębiorca ma dowolność w jaki sposób ją zweryfikuje dlatego też brak jest uregulowań prawnych i organizacyjnych jakie kroki i czynności badawcze przedsiębiorca ma podejmować, w tym zakresie. Badanie laboratoryjne węgla nie jest wymogiem niezbędnym do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego. Przedsiębiorca mając świadectwo jakości od dostawcy i mając wiedzę co do warunków pogodowych, jakie występowały w danym okresie, ma możliwość zmiany w zakresie deklarowanych parametrów w wystawionym przez siebie świadectwie jakości paliwa stałego, tak aby nie wprowadzać w błąd kupującego oraz aby wartości wskazane w świadectwie jakości odnosiły się do rzeczywistych wartości paliwa w danym momencie. Obowiązkiem Strony jest stworzenie takich warunków do przechowywania i sprzedaży, aby jego parametry paliwa stałego nie uległy zmianie w stosunku do tych, które Strona deklarowała na wystawionym świadectwie. Należy podkreślić, że podnoszony przez Stronę aspekt niekorzystnego wpływu czynników atmosferycznych na poszczególne parametry paliwa stałego zostały przez ustawodawcę również uwzględnione poprzez ustalenie dopuszczalnych wielkości odchyień od granicznych wymagań jakościowych parametrów - § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, które są uwzględniane w badaniach laboratoryjnych. Ponadto należy wyjaśnić, że odpowiedzialność przedsiębiorców wprowadzających do obrotu paliwo niewłaściwej jakości ma charakter obiektywny. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może się z

niej zwolnić i obciążony jest nią niezależnie od tego, czy spowodował wadliwą jakość paliwa stałego i czy ponosi on z tego tytułu jakąkolwiek winę. Sprzedawca ponosi odpowiedzialność nawet jeżeli nie wiedział, iż wprowadzane do obrotu paliwo stałe nie spełnia określonych wymagań.

Odnosząc się do wątpliwości Strony dotyczących przechowywania i transportu badanych próbek Prezes UOKiK wyjaśnia, że próbki do badań laboratoryjnych zostały pobrane przez próbobiorców z akredytowanego niezależnego laboratorium zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) oraz zgodnie ze wskazaną w ww. rozporządzeniu normą PN-G-04511:1980. W celu zagwarantowania jednorodności pobranej próbki, reprezentującej całą partię ocenianego paliwa stałego, próbobiorecy pobrali z oferowanej do sprzedaży partii 19 ton węgla w opakowaniach jednostkowych po 25 kg, losowo 9 opakowań jednostkowych jako próbki pierwotne, które następnie po wysypaniu w jedno miejsce i wymieszaniu podzielono na próbkę i próbkę kontrolną, zapewniając tym samym obiektywizm wykonanych badań laboratoryjnych. Należy zaznaczyć, że próbki są umieszczane w warunkach uniemożliwiających ich zmianę lub utratę cech charakterystycznych. Należy podkreślić, że na etapie kontroli Strona nie zgłosiła zastrzeżeń i uwag co do sposobu poboru próbek paliwa stałego mający wpływ na wartości kwestionowanych parametrów. Próbki stanowiły mieszaninę paliwa stałego z opakowań jednostkowych (worków) – które uzyskano z różnych warstw i miejsc z przyzmy paliwa stałego, stanowiąc reprezentację dla całej partii. Należy wskazać, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892), parametry określone przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości należy oceniać w odniesieniu do faktycznych parametrów paliwa stałego, a nie do parametrów wskazanych w rozporządzeniu Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jak wspomniano powyżej ustawodawca przewidział, że parametry paliw stałych mogą się wahać w związku ze zmiennymi warunkami atmosferycznymi dlatego też podczas badań laboratoryjnych uwzględniane są odchylenia określone w § 2 ww. rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Pomimo to wynik parametru wilgoci całkowitej nie spełniał wymagań określonych przez Przedsiębiorcę w świadectwie jakości paliwa stałego, a w zakresie rozporządzenia spełniał je w granicznej wartości. W związku z powyższym nie można mówić iż organ I instancji naruszył prawo materialne w zakresie art. 35a pkt 9 lit. b) w zw. z art. 35 c ust. 5 pkt 1) i art. 35d ust. 1 pkt 1) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz

art. 104 §1 Kpa poprzez ich błędne zastosowanie i wymierzenie odwołującym kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł uznając, że odwołujący nie dopełnili obowiązku wynikającego z art. 35 a pkt 9 lit b) ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw polegającego na wystawianiu świadectw jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego powinny być zgodne ze stanem faktycznym. Wyniki badań laboratoryjnych wskazują jednoznacznie że wynik parametru wilgoci całkowitej jest niezgodny z tym co deklarował Przedsiębiorca w świadectwie jakości nr 49/F000647/20 z 29 lipca 2020 r. Ocena materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie była prawidłowa i stanowiła podstawę do wymierzenia odwołującym kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Podlaski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Strona wraz z odwołaniem przesłała świadectwo jakości nr 49/F000647/20 z 29 lipca 2020 r., które jak wskazuje otrzymał od niej klient, zarzucając zarazem organowi I instancji, iż nie dokonał sprawdzenia jakie otrzymał świadectwo jakości nabywca paliwa stałego. Zgodnie z art. 78 § 1 Kpa żądanie Strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Jak wynika z treści cytowanych przepisów (§ 2) organ nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodu przedstawionego przez skarżącego, jeżeli w jego ocenie wniosek dowodowy Strony dotyczy okoliczności dostatecznie wyjaśnionych w trakcie postępowania. Jednakże w takiej sytuacji powinien przedstawić argumenty i motywy zajętego stanowiska (por. wyrok WSA z 20.05.2009 r. sygn.. II SA/Sz 214/09).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 6c pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Punkt 3 ww. artykułu wskazuje, że świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, przez okres 2 lat

licząc od dnia jego wystawienia. W związku z powyższym organ I instancji nie jest zobligowany do sprawdzania u nabywcy paliwa stałego jakie otrzymał świadectwo jakości gdyż to na Przedsiębiorcy ciąży obowiązek przechowywania przez okres 2 lat oryginału świadectwa, które otrzymał jego klient, które jest zobligowany przedstawić organowi kontroli. Należy podkreślić, że świadectwo jakości paliwa stałego nr 49/F000647/20 z 29 lipca 2020 r. otrzymane od Strony w toku kontroli zostało potwierdzone przez Stronę za zgodność z oryginałem i stanowi dowód w postępowaniu administracyjnym. Przedsiębiorca określił w nim zawartość wilgoci całkowitej paliwa stałego w przedziale 8,0-12,0%. Ponadto wartości parametrów paliwa stałego były naniesione trwale (w systemie komputerowym) i takie świadectwo zostało przekazane wraz z pobranymi próbkami do badań laboratoryjnych. Natomiast świadectwo jakości paliwa stałego, które Strona przedstawiła w odwołaniu choć posiada ten sam numer i tę samą datę wystawienia zawiera inne parametry w zakresie wilgotności całkowitej. Parametr wilgoci całkowitej określono w przedziale 8,0-15,0%. Należy zwrócić uwagę należy, że to świadectwo jakości paliwa stałego, które Strona dołączyła do odwołania zostało wypisane odręcznie, co jak sama wskazała sama nie stanowi praktyki firmy. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie dał wiary powyższemu dowodowi i uznał, że okoliczność świadectwa jakości paliwa stałego została już udowodniona w toku kontroli i zgodnie z art. 78 Kpa nie uwzględnił załączonego do odwołania Strony nowego dowodu w sprawie.

Ponadto należy wskazać, że Strona mija się z prawdą, twierdząc cyt. „...Co ważne, świadectwo, które zostało zbadane w sprawie niniejszej zostało wypełnione, wyjątkowo, co nie jest czynione na co dzień nigdy - pismem ręcznym.”. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ponownie podkreśla, że świadectwo jakości paliwa stałego otrzymane od Strony potwierdzone przez nią za zgodność z oryginałem przekazane wraz z próbkami do badań laboratoryjnych było wypełnione trwale - w systemie komputerowym, a nie jak twierdzi Strona wypełnione odręcznie. Zadaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest kontrola przestrzegania przez Przedsiębiorców ustanowionych obowiązków, które mają na celu zapewnienie otrzymania przez kupujących kluczowych informacji o nabywanym paliwie, możliwości wyboru jakości produktu w stosunku do jego ceny, jak również aby podmiot zakupując paliwo stałe był przeświadczony o jakości paliwa stałego, tzn. aby parametry znajdujące się w świadectwie jakości nie odbiegały od rzeczywistości i aby podmiot nabywający paliwo stałe miał gwarancję, że zakupiony towar spełnia wymagania, które deklaruje sprzedawca. Strona w przypadku zaistnienia niekorzystnych warunkach atmosferycznych powinna była odstąpić od wprowadzania do obrotu paliwa stałego lub wskazać właściwe parametry w świadectwie jakości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony ponownie przeanalizował zgromadzone w sprawie materiały dowodowe pod kątem możliwości zastosowania art. 189f Kpa. Możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej uwarunkowana jest wystąpieniem przesłanek wskazanych w poszczególnych jednostkach redakcyjnych art. 189f Kpa.

Art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, na który powołuje się Strona i wskazuje, że zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary, wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Należy zauważyć, że w zależności od modelu pieca do spalania paliwa stałego i jego ustawień w zakresie stosowania rodzaju paliwa stałego, takie paliwo stałe będzie poszukiwane przez kupującego. Dlatego też tak istotne są świadectwa jakości paliwa stałego, w którym podano rzeczywiste parametry. Parametr wilgoci całkowitej ma duże znaczenia dla spalania paliwa stałego i wpływa na pracę pieca. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Strona wprawdzie zaprzestała naruszania prawa, jednak nastąpiło to w wyniku przeprowadzonej kontroli. Nie zmienia to rozstrzygnięcia bo przesłanki muszą zostać spełnione łącznie.

Niezależnie od powyższego organ dokonał analizy materiału dowodowego sprawy pod kątem sprawdzenia, czy w tej sprawie zaistniała przesłanka, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, czy za to samo zachowanie prawomocną decyzją na Stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub Strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Ustalono, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem

faktycznym nie została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna, a więc przesłanka o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 Kpa również nie została spełniona.

Art. 189f §2 Kpa powiązany z art. 189f §3 Kpa wskazuje, że w przypadkach innych niż wymienione w §1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że nie zachodzą przesłanki do wydania postanowienia, w celu przedstawienia przez Stronę dowodów usunięcia naruszenia prawa lub powiadomienia właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa. Pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, gdyż okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Wykonanie obowiązku czyli przekazania kopii świadectwa jakości z faktycznymi parametrami paliwa stałego powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 28 października 2020 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr NP.29.2020 z 13 października 2020 r. wydanej przez Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (sygnatura NP.8361.17.2020.AF) wymierzającej przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Białymstoku nr NBP O/O w Białymstoku: 44 1010 1049 0016 4522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia Stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, ze zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem

strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, ze zm.).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*